

Afz: Mr. J.S. Pols,

Bureau orde van advocaten Zeeland-West-Brabant
De deken
Postbus 2530
4800 CM Breda

Datum: 11 september 2018

Inzake:

Uw kenmerk:

Ons kenmerk: Klacht mr. T.N. Sanders en mr. B.J.G. Roozendaal

Weledelgestrenghe heer/vrouwe,

Ondergetekende, mr. Jeroen Pols, dient hierbij namens Divine gevestigd te en Fort Oranje B.V. een klacht in tegen de heren mr. T.N. Sanders en mr. B.D.P.G. Roozendaal, beide als advocaat verbonden aan het kantoor AKD, hierna te noemen: “ de advocaten “.

De klacht betreft het handelen in strijd met de kernwaarden van de advocatuur en het zowel in als buiten rechte te verstrekken van feitelijke informatie waarvan zij weten dat die onjuist is. Zoals uit de hierna toegelichte feiten volgt, is er sprake van integriteitsschendingen die onverenigbaar zijn met de wettelijke betamelijkheidsnorm.

Feiten en omstandigheden

Het door Fort Oranje geëxploiteerde recreatieterrein is op 23 juni 2017 met een besluit tot inbeheerneming ex artikel 13b Woningwet in bezit genomen door de Gemeente Zundert. Na de inbezitneming is het gehele recreatiepark ontmanteld en zijn de eigendommen van klagers systematisch gesloopt en vervreemd. Honderden stacaravans zijn verdwenen en klagers hebben een schade geleden van meerdere miljoenen euro's. De bevoegdheid ex artikel 13b Woningwet is op grove wijze misbruikt om de eigendommen van klagers te ontnemen, wat een uitvoering is van een vertrouwelijk besluit tot ontneming van 31 oktober 2016 van de Taskforce. De achtergrond en de wijze waarop hieraan invulling is gegeven, is beschreven in het hierna als bijlage gevoegde processtuk. Samengevat komt het erop neer dat na de inbeheerneming niet alleen de eigendommen vernield en ontmanteld zijn, doch dat er met opzet excessieve kosten gemaakt zijn met het doel tot een feitelijke onteigening van de gronden te komen. Er is voor ruim vijf miljoen euro's aan kosten neergelegd bij klagers.

Bijlage 2: ontnemingsbesluit

Bijlage 3: verzoek voorlopige voorziening 23 juni 2018

De advocaten zijn de (mede)architecten van de strategie om middels een inbeheerneming op grond van de Woningwet op oneigenlijke wijze het bezit te verkrijgen van de eigendommen van klagers. Dit blijkt uit evaluatierapport van het IFV "GRIP-3 bij Fort Oranje". Zo is op pagina 29 te lezen:

"Of het advocatenkantoor AKD, dat een meer integrale juridische aanpak adviseerde en (mede op aangeven van een medewerker van het RIEC) met de vondst kwam om de Woningwet als insteek te kiezen voor de aanpak, en mede daardoor juridisch gelijk kreeg met de uitspraak van de Raad van State. Voor al deze actoren is een goed verhaal te geven waarmee het succes kan worden geduid."

Bijlage 4: GRIP-3 bij Fort Oranje

Direct na de inbezitneming is begonnen met het afvoeren en slopen van stacaravans en bijgebouwen op Fort Oranje. Aan een daarvoor in het leven geroepen vehikel Slufter Beheer B.V., met een statutair kapitaal van € 100, is de volgende opdracht gegeven:

"het opleveren van een geamoveerd campingterrein op uiterlijk 23 juni 2019."

Volgens het Plan van Aanpak dienen op genoemd tijdstip alle stacaravans, opstallen, bijgebouwen, zwembad en speeltuin verwijderd en gesloopt te zijn. Zoals blijkt uit het hiervoor overgelegde evaluatierapport (zie p.7), hebben de advocaten niet alleen de plannen voorbereid, doch ook het gehele proces begeleid en maken zij deel uit van het gemeentelijke beleidsteam (GBT).

Bijlage 5: Plan van Aanpak Slufter Beheer B.V.

Klagers hebben op een vroeg moment vastgesteld wat de daadwerkelijke bedoeling van de inbezitneming was. Middels meerdere voorlopige voorzieningen is getracht deze onrechtmatige handelwijze te stoppen. Klagers zijn in deze procedures telkenmale in het ongelijk gesteld, wat een doorslaggevende factor is geweest voor het welslagen van deze operatie. Zo is in het evaluatierapport hierover volgende te lezen (p.33):

"In het gehele proces van ontruiming spelen echter ook de rechterlijke uitspraken een belangrijke rol. Een van de kenmerken van "de tegenstander" in deze casus was, dat systematisch vrijwel alle mogelijkheden werden aangegrepen om langs juridische weg het gelijk te halen. Iedere (gemeentelijke) onzorgvuldigheid kon het proces verstoren of zelfs noodlottig zijn. Het feit dat sinds juni 2017 vrijwel alle juridische gevechten zijn gewonnen, mag dan ook een groot succes genoemd worden. Zonder een belangrijke bevestigende uitspraak van de Raad van State (op 20 oktober 2017) zou de aanpak van deze casus zeer waarschijnlijk als een plumpudding in elkaar gestort zijn. Voor het welslagen van het juridische proces kunnen de gemeente(secretaris), het advocatenkantoor maar naar wij begrepen ook een medewerker van het RIEC (die de Woningwet inbracht als mogelijke grondslag) als vaders van het succes genoemd worden."

De advocaten hebben in de verschillende procedures feiten naar voren gebracht waarvan de advocaten wisten of konden weten dat deze flagrant in strijd met de waarheid zijn, met het kennelijke doel klagers in een verkeerd daglicht te stellen en de rechtbank te misleiden. Het meest recente processtuk dat op 5 juli 2018 ingebracht is bij de Raad van State is aanleiding geweest voor een aangifte wegens smaad en laster. Daarnaast zijn de advocaten gesommeerd tot een rectificatie en

verklaring zich in de toekomst van uitlatingen van deze strekking te onthouden. Een overzicht van deze onwaarheden zijn in deze stukken te lezen. Deze uitlatingen zijn overigens in alle door de advocaten ingebrachte processtukken terug te vinden. De advocaten hebben hierop bij brief van 3 augustus 2018 een reactie gegeven.

Bijlage 6: verweerschrift Raad van State

Bijlage 7: aangifte smaad/laster 16 juli 2018

Bijlage 8: brief AKD 3 augustus 2018

Alle in de hiervoor overgelegde stukken opgesomde onwaarheden overschrijden de grenzen van het betamelijke. De hierna beschreven uitlatingen zijn echter bijzonder verwijtbaar en met grote gevolgen.

In het door klagers aangespannen kort geding waarvan de behandeling op 31 augustus 2018 heeft plaatsgevonden, is geëist dat het afvoeren en slopen van stacaravans onmiddellijk gestaakt wordt en de verwijderde en opgeslagen caravans teruggeplaatst worden. Ook is geëist om het plan van aanpak te overleggen. Klagers hebben gesteld dat de bevoegdheid ex artikel 13b Woningwet misbruikt werd om Fort Oranje geheel te ontmantelen en schade slopen.

Bijlage 9: dagvaarding kort geding

De advocaten hebben namens de gemeente betoogd dat daarvan geen sprake is en in hun verweerschrift volgende feiten naar voren gebracht:

“De beheerovername was bij aanvang enkel bedoeld om direct de ergste misstanden aan te pakken en het college de mogelijkheid te bieden om stapsgewijs Camping Fort Oranje te sluiten en leeg te maken. Het was in eerste instantie dan ook niet de intentie van het college om alle stacaravans te verwijderen. De bedoeling was slechts die caravans die in zodanig slechte staat verkeerde dat deze onbewoonbaar moesten worden geacht (met andere woorden: de stacaravans die in overtreding van artikel 1a en 1b Woningwet zouden zijn) zouden worden verwijderd.

Al gauw bleek dat daarmee niet de bedreiging van leefbaarheid en het gevaar voor de gezondheid en veiligheid (het doel van het beheer ex artikel 13b Woningwet) zou kunnen worden weggenomen. Elke stacaravan die het college in het kader van de sluiting leegmaakte, werd vrijwel direct opgevuld door ongewenste bewoners. Dat onderkennen eisers ook in hun dagvaarding (randnummer 29). Het een en ander is uitgebreid in het nieuws geweest (zie hieronder). Een deel van de bewoners verklaarde zelfs toestemming van de heer Engel te hebben en vertelden dat hij hen na de sluiting nog de stacaravan zou hebben verhuurd.

De bewoning van de stacaravans is in strijd met de wet- en regelgeving. Er mag daarom niemand verblijven. Gebleken is dat de enige manier om dit te voorkomen is door de stacaravans zelf te verwijderen van Camping Fort Oranje. De beheerder is door het verwijderen van de stacaravans dus overtredingen aan het beëindigen en het voorkomen. Dat is rechtmatig reeds omdat het doel van het beheer is om die overtredingen te voorkomen en te beëindigen.

Tot overmaat van ramp bleek er ook actief te worden geactiveerd. Bij aanvang van het beheer waren bijvoorbeeld alle brandblusmiddelen – voor zover die er nog waren voordat Camping

Fort Oranje werd gesloten – verwijderd. De rioolaansluiting en de wateraansluiting bleken te zijn omgewisseld zodat er geen stromend water was en bewoners in plaats van drinkwater, rioolwater uit hun kranen kregen. De elektriciteit was eveneens gesaboteerd zodat het college met spoed stroomvoorzieningen moest herstellen. Tot slot bleken er in de nachtelijke uren telkens gaten in het hek rondom Camping Fort Oranje geknipt te worden waardoor de direct na de overname van het beheer ingestelde toegangscontrole kon worden omzeild.

Gelet op de grote aantallen stacaravans en bewoners, evenals de gang van zaken waarbij iedere lege stacaravan als vanzelf weer wordt opgevuld door nieuwe (illegale) bewoners, kwam het college tot de conclusie dat er geen andere mogelijkheid is om de bedreiging voor de leefbaarheid en het gevaar voor de gezondheid en de veiligheid weg te nemen, dan door heel Camping Fort Oranje te ontruimen. Zowel de mensen als de stacaravans.”

Met dit samenweefsel van verdichtsels hebben de advocaten de rechtbank, het publiek en de media voorgehouden dat het verwijderen van alle stacaravans niet vooraf gepland was doch dat dit gaandeweg noodzakelijk was om de bedreiging voor de leefbaarheid en het gevaar voor de gezondheid en de veiligheid weg te nemen. De krantenartikelen die door de advocaten als bewijs aangevoerd zijn, zijn gebaseerd op een door de gemeente zelf uitgegeven persbericht en maken daarmee deel uit van de kunstgrepen om het doel van een volledige ontmanteling en sloop te kunnen verwezenlijken.

De advocaten wisten dat er nimmer op grote schaal nieuwe bewoners zich illegaal hebben gevestigd. De leeggeruimde stacaravans werden namelijk direct verzegeld. In het Plan van Aanpak was daar namelijk al in voorzien. Op pagina 7 is daarover volgende te lezen:

“Wanneer een verzegeling verbroken wordt en er worden bewoners in een dergelijke caravan aangetroffen, kunnen zij door de politie verwijderd worden uit deze caravan. Met het verbreken van de verzegeling pleegt men namelijk een strafbaar feit op basis van artikel 199 Wetboek van Strafrecht.”

Ook op twee andere cruciale punten hebben de advocaten de rechtspraak met flagrante onwaarheden misleid. Zo is de voorzieningenrechter voorgehouden dat stacaravans met een getaxeerde waarde van minder dan € 1000 worden gesloopt en daarna afgevoerd. Stacaravans met een waarde van minder dan € 10.000 zouden opgeslagen worden op een apart terrein van sloperij Stolwijk te Breda. Wagens met een waarde van gelijk of meer dan € 10.000 zouden eerst nog op de plaats gelaten worden. Alle stacaravans zijn echter inmiddels gesloopt.

Bijlage 10: verweerschrift kort geding

Op basis van deze door de advocaten valse voorstelling van zaken, heeft de voorzieningenrechter uitspraak gedaan en de vorderingen van klagers afgewezen. Door het onrechtmatige handelen van de advocaten heeft de Gemeente Zundert de ontmanteling kunnen voltooien. Er heeft nimmer de intentie bestaan deze voor klagers tijdelijk op te slaan. Ook hiervan waren de advocaten op de hoogte en is de rechter voorgelogen. Aan het transportbedrijf is direct na de inbeheerneming opdracht gegeven alle stacaravans weg te voeren en te slopen. Een aantal stacaravans met een waarde van meerdere tienduizenden euro's per stuk, eveneens in eigendom van klagers, is bekend dat deze verkocht of weggegeven zijn.

Over het door klagers opgeëiste plan van aanpak hebben de advocaten gesteld dat er geen plan van aanpak in documentvorm bestond doch dat dit operationele beslissingen waren die mondeling gebeurde. Omdat klagers niet aannemelijk konden maken dat er wel een schriftelijk plan van aanpak bestond, is de vordering afgewezen.

Bijlage 11: vonnis 14 september 2017

Juist dit plan van aanpak, waarvan de advocaten beweerd hebben dat deze niet bestond, is een cruciaal stuk gebleken. Het is niet geloofwaardig dat de advocaten niet van het bestaan van dit stuk op de hoogte geweest zouden zijn. Uit dit stuk volgt dat er een vooropgezet plan bestond om Fort Oranje geheel te ontmantelen en te slopen en dat er nooit een intentie heeft bestaan om Fort Oranje daadwerkelijk in beheer te nemen. Zowel dit stuk en de evaluatierapporten GRIP – 3 en GRIP - 4 blijkt eveneens dat de advocaten het gehele proces, inclusief de voorbereiding begeleid hebben. Zij waren niet alleen op de hoogte van deze plannen, doch hebben deze mede vorm gegeven en behoren tot *de vaders van het succes*, zoals in het evaluatierapport is vermeld.

Een ambtenaar van de Gemeente Zundert, die kennelijk zijn integriteit geen verder geweld wenste aan te doen, heeft uiteindelijk het plan van aanpak aan klagers ter hand hebben gesteld en heeft daarna zijn arbeidsverhouding beëindigd. Uit dit stuk is de omvang van dit bedrog duidelijk geworden. Dit stuk is eveneens aan de rechtbank toegezonden.

Bijlage 12: brief 3 september 2018

Indien de advocaten de gedragsregels gevolgd zouden hebben, en tijdens de behandeling van het kort geding naar waarheid verklaard hadden dat de opzet van de inbeheerneming was om tot een totale sloop en ontmanteling van Fort Oranje te komen, dan was voorkomen dat klagers een miljoenschade lijden. Met het opzetten van dit bedrog, het begeleiden van het proces en het misleiden van de rechtspraak en het publiek, hebben de advocaten de kernwaarden van de advocatuur ernstig geschonden. Daarnaast zijn meerdere gedragsregels ernstig geschonden, in het bijzonder regel 8. Zij hebben feitelijke gegevens verstrekt waarvan zij wisten dat die onjuist zijn. Evenmin kunnen de advocaten zich verschuilen achter hun opdrachtgeefster. De advocaten waren immers zelf de mede-architecten van deze feiten en hebben het proces van zeer nabij begeleid en gevolgd.

Ik verzoek u de klacht in behandeling te nemen en mij in kennis te stellen. Ik verzoek u deze klacht onmiddellijk ter kennis te brengen aan de raad van discipline en een tuchtrechtelijk sanctie op te leggen aan mr. T.N. Sanders en mr. B.D.P.G. Roozendaal die recht doet aan de ernst van deze feiten.

Hoogachtend,

mr. J.S. Pols.